

Ανακοίνωση της 22ης Συνόδου Πρυτάνεων και Προέδρων Δ.Ε. των ελληνικών Πανεπιστημίων

(ΕΜΠ, 25 Νοεμβρίου 1995)

Η Σύνοδος Πρυτάνεων και Προέδρων Δ.Ε. των Πανεπιστημίων, αφού ενημερώθηκε από τους Πρυτάνεις των Πανεπιστημίων που αντιμετώπισαν κρίσιμες καταστάσεις κατά τη διάρκεια των καταλήψεων στην επέτειο του Πολυτεχνείου, θεωρεί ότι οι Σύγκλητοι και ειδικότερα η Σύγκλητος του ΕΜΠ, σταθμίζοντας τους κινδύνους, κατέβαλαν κάθε δυνατή προσπάθεια και ενήργησαν ορθώς με γνώμονα την προστασία της ανθρώπινης ζωής, της σωματικής ακεραιότητας προσώπων και της δημόσιας περιουσίας.

Η Σύνοδος δηλώνει την προσήλωσή της στην αρχή του Πανεπιστημιακού Ασύλου, και καλεί αφενός την Πανεπιστημιακή Κοινότητα να αναζητήσει αποτελεσματικότερους τρόπους προστασίας του και αφετέρου την Πολιτεία να αναλάβει τις σοβαρές ευθύνες της για έγκαιρη πρόληψη καταστάσεων που οδηγούν σε κατάλυση του Ασύλου.

Παράλληλα, η Σύνοδος θεωρεί ότι το Δημόσιο Πανεπιστήμιο σήμερα βάλλεται από διάφορες δυνάμεις και συμφέροντα με τη μέθοδο της διαβολής και της υπονόμησης των Πανεπιστημιακών θεσμών στην κοινή γνώμη. Τα πρόσφατα γεγονότα στο Πολυτεχνείο και η κατάλυση του Ασύλου από βίαια εξοπανεπιστημιακά

στοιχεία λειτουργούν εξ αντικειμένου σε αυτή την κατεύθυνση. Παρόλο που η Πανεπιστημιακή κοινότητα κατανοεί τη συζήτηση για πιθανές ευθύνες των συλλογικών της οργάνων, θεωρεί ότι η άμετρη επίθεση που δέχονται ατομικά μέλη των Πανεπιστημιακών οργάνων είναι ανεπίτρεπτη, διότι συνδέει αδικαιολόγητα τα πρόσωπα με τους θεσμούς και αμαυρώνει την πραγματική εικόνα των Πανεπιστημίων.

Με στόχο την ενιαία εφαρμογή από όλα τα Πανεπιστήμια της σχετικής εφαρμογής της κείμενης νομοθεσίας και τη διευκρίνιση του ακριβούς περιεχομένου ορισμένων διατάξεων, η Σύνοδος ζητά από την Ένωση Ελλήνων Συνταγματολόγων να γνωμοδοτήσει για την οριοθέτηση του θεσμού του Πανεπιστημιακού Ασύλου και των αρμοδιοτήτων των οργάνων που έχουν ταχθεί να το προστατεύουν.

Τέλος, η Σύνοδος εκτιμά ότι ενώ οι Σύγκλητοι των Πανεπιστημίων είναι τα αποφασιστικά όργανα λήψης αποφάσεων για το Άσυλο, το θέμα του Ασύλου έχει κοινωνικές και πολιτικές διαστάσεις, που καθιστούν αναγκαία τη συνδρομή των πολιτικών κομμάτων, της ΕΦΕΕ και της Πολιτείας για την αποτελεσματικότερη προστασία του.

Ταμείο Αλληλοβοηθείας Ε.Μ.Π.

Από το Πρωτοδικείο Αθηνών εγκρίθηκε η σύσταση Συλλόγου με την επωνυμία «Ταμείο Αλληλοβοηθείας ΕΜΠ» και το καταστατικό του. Σκοπός του Ταμείου είναι η κάθε μορφής και φύσης οικονομική εξυπηρέτηση των μελών του, είτε με δάνεια είτε με χρηματικές παροχές, εφ' άπαξ ή τμηματικά καταβαλλό-

μενες, προσωρινές ή μόνιμες, μερίσματα, συντάξεις, έξοδα ιατρικής ή φαρμακευτικής περιθαλψής, κάλυψη απωλειών εισοδήματος από οποιαδήποτε αιτία κ.λπ.

Το Ταμείο έχει ήδη επιχορηγηθεί από την Πρυτανεία και προβλέπεται να συνεχιστεί αυτή η επιχορήγηση. Οι ενδιαφερόμενοι να εγγρα-

φούν ως μέλη του Ταμείου μπορούν να απευθύνονται στην προσωρινή διοίκησή του, στους κ.κ. Γ. Τσαμασφόρο (7722040), Ν. Ανδριανόπουλο (7721222), Ρ. Δραγασάκη (7721888), Ρ. Μοσχαχλαϊδή (7721915), Α. Ζάχο (7721801), Ε. Κυρλή (7721831) και Χ. Κωλέτση (7721931).Β

Νέοι Συνάδελφοι στο ΕΜΠ

Με μεγάλη χαρά το Περιοδικό χαιρετίζει και εύχεται καλή σταδιοδρομία στους συναδέλφους Μ. Συντηχάκη, Ι. Τσούμα, Π. Καμιναρδέλη, Χρ. Βαρσαμάκη, Γ. Πιτσικάλη, Θ. Σοφικίτη, Ι. Μαυραϊδή, Ι. Μί-

σα, Μ. Μανρομαρά, Α. Παπαδημητρίου, Α. Τσώνη, Ο. Ζαφείρη, Ε. Αθανασίου, Αικ. Μίσσα, Αικ. Παγώνη, Ε. Διαμαντόπουλο, Μ. Πασχάλιδη και Θ. Κονταμάρη.

Μετά από αγώνες ετών οι συνά-

δελφοί κατάφεραν να μονιμοποιηθούν με την αμέριστη συμπαράσταση της Πρυτανείας και αφού όλα αυτά τα χρόνια ταλαιπωρήθηκαν με υποσχέσεις και απειλήθηκε η θέση τους στο Ίδρυμα.

Οι συνάελφοι γιόρτασαν τη μονιμοποίησή τους, καλώντας όλους, σ' ένα γλέντι αγάπης με ένα χαμόγελο ανακούφισης και σιγουριάς για το μέλλον.

Η Πολυτεχνειακή κοινότητα διευρύνθηκε, και διευρύνθηκε μ' αυτούς που δούλευαν δίπλα μας, μας εξυπηρετούσαν χρόνια, μοιραζόντουσαν τις χαρές και τις λύπες μαζί μας.

Και αυτή η μονιμοποίηση αποτελεί μια ιδιαίτερη χαρά και για μας.

Συμπόσιο

Επίσκεψη του T. S. Kuhn στην Ελλάδα

Πρόσφατα επισκέφθηκε την Ελλάδα ο ιστορικός και φιλόσοφος της Επιστήμης T.S. Kuhn, έπειτα από πρόσκληση του Τμήματος Μεθοδολογίας, Ιστορίας, και Θεωρίας της Επιστήμης. Κατά την διάρκεια παραμονής του, ανακηρύχθηκε επίτιμος διδάκτορας του Πανεπιστημίου Αθηνών, ενώ το ΕΜΠ διοργάνωσε στην αίθουσα Τελετών, Συμπόσιο με θέμα το έργο του. Ομιλητές του Συμποσίου ήσαν οι κ.κ. Αριστείδης Μπαλτάς, Βάσω Κιντή, Κώστας Γαβρόγλου, Κώστας Κρίμπας και Παντελής Νικολακόπουλος. Τη συζήτηση συντόνισε ο κ. Διονύσης Αναπολιτάνος. Πριν παρουσιάσουμε ποιές συγκεκριμένες πτυχές του έργου του έθιξαν οι ομιλητές, θα ήταν χρήσιμη μια σύντομη αναφορά στο έργο του T. Kuhn.

Το έργο του T. Kuhn

Ο T. Kuhn είναι ο συγγραφέας της *Δομής των Επιστημονικών Επαναστάσεων (ΔΕΕ)*, ενός βιβλίου που όταν εκδόθηκε το 1962 αποτέλεσε αμέσως έναυσμα έντονου και εκτενούς διαλόγου και προβληματισμού στα πλαίσια κυρίως, αλλά όχι μόνο, του κλάδου της Φιλοσοφίας της Επιστήμης. Η εικόνα της επιστήμης όπως παρουσιάζεται στη ΔΕΕ ερχόταν σε ευθεία αντίθεση με πλήθος από τις κυρίαρχες μέχρι τότε στον

αγγλοσαξονικό χώρο θέσεις του Λογικού Θετικισμού και Εμπειρισμού. Ενώ τα θέματα που απασχολούν τους τελευταίους αφορούν την λογική ανάλυση της έγκυρης, δηλαδή επιστημονικής, γνώσης καθώς και την εμπειρική θεμελίωση της επιστήμης, ο Κουν στην ΔΕΕ θέτει ως αντικείμενο της φιλοσοφίας του, τον συγκεκριμένο τρόπο με τον οποίο αναπτύσσεται η επιστήμη. Προτείνει ένα νέο σχήμα για την εξέλιξη των επιστημών που, όπως ο ίδιος ισχυρίζεται, απορρέει από την πραγματική επιστημονική πρακτική, την οποία εξετάζει λεπτομερώς ο κλάδος Ιστορίας της Επιστήμης.

Ποιά είναι η εικόνα για την ανάπτυξη των Επιστημών που υποστηρίζει ο T. Kuhn στη ΔΕΕ; Η επιστημονική γνώση παράγεται από επιστημονικές κοινότητες. Τα μέλη κάθε επιστημονικής κοινότητας διεξάγουν την έρευνά τους υπό την καθοδήγηση ενός παραδείγματος, δηλαδή ενός δικτύου δεσμεύσεων που αφορά οντολογικές παραδοχές, μεθοδολογικές κατευθύνσεις, πρότυπα επίλυσης προβλημάτων κ.λπ.

Η έρευνα αυτή ονομάζεται κανονική επιστήμη και ταυτίζεται με μία δραστηριότητα επίλυσης επιστημονικών προβλημάτων (γρίφων) για τα οποία το Παράδειγμα εγγυάται την

επιλυσιμότητά τους. Ωστόσο, καθώς τα μέλη μιας επιστημονικής κοινότητας επιλύουν γρίφους ενδέχεται κάποιος από αυτούς να αντιπτεχτεί στις επίμονες προσπάθειες επίλυσής τους οπότε αυτό, σε συνδυασμό και με άλλα απρόσμενα συμπεράσματα της έρευνας, κλονίζει την πίστη της επιστημονικής κοινότητας σε κάποια ή κάποιες από τις παραδοχές της. Κάτι τέτοιο, συνιστά ανωμαλία και συσσώρευση τέτοιων ανωμαλιών οδηγεί την επιστήμη σε κατάσταση κρίσης. Το βασικό χαρακτηριστικό της κρίσης είναι η απώλεια της εμπιστοσύνης της κοινότητας στο Παράδειγμα και η πληθώρα των διαμαχών ανάμεσα στα μέλη της επιστημονικής κοινότητας. Η έρευνα σε περιόδους κρίσης, όπου το παλαιό Παράδειγμα αντιπαρατίθεται με νεοπροταθέντα Παραδείγματα, αποτελεί αυτό που ο Κουν ονομάζει ιδιόρρυθμη ή επαναστατική επιστήμη. Τελικά επικρατεί ένα από αυτά τα Παραδείγματα και στα πλαίσιά του διεξάγεται πλέον η νέα κανονική επιστήμη. Με την επικράτηση ενός νέου Παραδείγματος ολοκληρώνεται η επιστημονική επανάσταση. Το παλαιό με το νέο Παράδειγμα, ωστόσο, είναι μεταξύ τους ασύμμετρα, δηλαδή δεν έχουν κοινό μέτρο σύγκρισης. Κατά συνέπεια, υπερίσχυση του νέου Παρα-